

Banegaard maaske vilde være, og man saa havde sagt til Aarhus Kommune: Vil I nu, vær saa god, bidrage 1½ Mill. Kr. til den Sags Gennemførelse, saa antager jeg, at det ærede Medlem vilde have fundet, at det var tilstrækkeligt for Aarhus By. (*Jensen-Sønderup*: Mere end tilstrækkeligt!) Ja, mere end tilstrækkeligt. Men det er saa heldigt i dette Tilfælde, at det ikke er Statsbanerne, som er fremkommet med Planen, men det er en Mand i Aarhus, som har fremsat den, og den har haft en saadan Virkning, at ingen af dem, der har faaet med den at gøre, har kunnet frigøre sig for den — heller ikke Aarhus Byraad, der derefter har vedtaget at gaa med til et saa betydeligt Offer som det, her er Tale om. Saaledes mener jeg, Sagen skal ses fra det ærede Medlems Side.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Konkurrence vil jeg gerne overfor det Ilte Medlem for Hovedstaden (Svend Koch) indrømme, at selvfølgelig kan en Konkurrence afholdes, og jeg mener ogsaa, at de Bemærkninger, som er fremsatte af det ærede Mindretal, meget godt kan modsiges. Den Omstændighed, at forskellige Faktorer er givne, udelukker naturligvis ikke Muligheden for en Konkurrence. Naar jeg her saa vidt muligt modsætter mig en saadan Konkurrences Gennemførelse, er det, fordi jeg mener, at Statsbanerne i deres Arkitekt-Institution har det bedste Middel til at faa en virkelig praktisk og god Banegaardsbygning frem. Jeg tror ikke paa, at en Konkurrence vil give bedre Resultat. Der kunde efter min Formening for øvrigt meget godt være Tale om en offentlig Konkurrence i denne Forbindelse. Jeg vilde nemlig finde det naturligt, om man udbød til offentlig Konkurrence et Forslag til Bebyggelsesplan for hele det Banegaarden omgivende Kvarter, som jo vil blive af meget stor Udstrækning. Men det maatte da nærmest blive Aarhus Kommune, som skulde tage det Spørgsmaal op, og det er klart, at som Grundlag for Konkurrencen skulde man have fuld Besked om, hvorledes Banegaarden bliver beliggende, og hvorledes dens Udseende bliver.

Jeg forsikrer det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) om, at det mangler mig virkelig ikke paa god Villie til at komme det ærede Flertal i Møde i denne Sag, for jeg havde kun den allerstørste Grund til at komme det ærede Flertal i Møde, hvis ikke saglige Hensyn saa stærkt talte imod det. Jeg maa da tilføje, at jeg synes, det er rigtigt, hvad

den ærede Ordfører udtalte, at Sagen maaske nok bør tages op til Behandling endnu en Gang i Udvalget mellem anden og tredje Behandling, og det er da mit Haab, at man vil komme mine Synspunkter i Møde paa dette Punkt.

Det ærede Medlem for Storehedinge Kredsen nævnede i øvrigt i Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvorledes man kunde sikre sig Rigsdagens Tilslutning, at man havde fundet Udvej for Rigsdagens Deltagelse i Forhandlinger med andre Kommuner, og nævnede i den Forbindelse det nylig ved anden Behandling vedtagne Lovforslag om Ordning af Banegaardsforholdene i København. Ja, det er rigtigt, et saadant Udvalg kan nedsættes og deltage i en Forhandling, men Forudsætningen er ogsaa der, at Kommunerne skal blive enige med Ministeren og dette Udvalg, og dette Udvalg skal atter henvende sig til de oprindelige Udvalg i Rigsdagen. Jeg gaar ud fra, at Sagen ikke er i Orden, før der er opnaaet Enighed mellem disse Faktorer; i saa Fald er den i Orden. Hvis Forholdet nu var det, at Udvalget her ønskede Indflydelse paa disse Planer, som man siger, hvis Forholdet var det, at Udvalget ønskede at delegere nogle af sine Medlemmer til at se paa de Planer, som efterhaanden kommer til at foreligge for Aarhus Banegaards Vedkommende, altsaa lige fra den nuværende Skitse og videre, efterhaanden som Planerne bliver udarbejdet, vilde jeg i og sig finde, det var en meget brugbar Udvej, det mener jeg ikke kunde skade Sagen selv. Men der er dog det at sige til det, at nogen egentlig besluttende Myndighed vil disse Udvalgsmedlemmer ikke kunne være tjente med at paatage sig. Med hvilken Virkning skulde de sige: Det kan vi ikke gaa med til, og det kan vi gaa med til? Det maatte for deres Vedkommende blive en Medvirken af rent saglig raadgivende Beskaffenhed. Hvis man maaske kunde samles paa et saadant Omraade, skulde jeg gerne være villig dertil, men jeg mener at maatte gentage med stor Styrke, at jeg tror ikke paa, at man faar noget bedre Resultat ud af offentlig Konkurrence, end man faar ud af at lade de meget erfarne Folk, som har med Banegaardsbygning at gøre, arbejde med denne Sag paa bedste Maade. Jeg maa tilstaa, at jeg i det hele ikke er nogen Tilhænger af Konkurrencer om offentlige Byggeforetagender. Jeg er i det hele taget mest tilbøjelig til at mene, at naar man har Tillid til, at en Mand kan udføre et Arbejde, skal man bruge ham eller en